

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 907. Num ordo aliquis collective seu simul totus ad alium ordinem, vel conventus ad alium conventum transire possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

centia in communi vivunt, omnia earum personarum pacta, seu promissiones, quæ in ordine ad talem congregationem erigendam, vel assumendam fiunt, sunt nullæ & irritæ, ita ut liberè resiliere, & recedere possint. Unde etiam votum castitatis factum intentione illam servandi in tali congregatione, & dependenter ab ea, utpote includens conditionem turpem, quia prohibitam, & irritam jure. ita Pirh. *l. c. n. 34.* cum Suar. *l. c. n. 24.* ut hæc confirmantur ex Bulla Urbani VIII. edita anno 1630, in qua prohibita congregatio quarundam mulierum in communi viventium, quæ vulgo Jesuiticæ vocabantur, quia institutum Societatis æmulari præsumebant, non tamen prohibitum, vitos solitariam vitam separatim agere, edito etiam voto castitatis, & obedientiæ promissâ, v. g. Episcopo. aut etiam mulieres seorsim, & in privatis ædibus servato certo modo vivendi, & ritu DEO servire, ut cum Abb. *p. 1. Consilior. conf. 55.* Suar. *l. c. n. 25.* Pirh. *n. 35.* quia ex eo modo privato vivendi aliquarum personarum, etiam si in exteriore habitu, & moribus sit varietas, non sequitur illa confusio, perturbatio, sicut ex modo vivendi in communi. Suar. *n. 26.* Pirh. *l. c.* Quia etiam per *Extrav. ratio. unic. inter commun. h. t.* permillum, ut mulieres honestæ, non culpabiles, nec suspectæ in suis, vel parentum, aut conductitiis ædibus simul habitent sub habitu Beguinarum subobediencia Ordinariorum localium, vel parochis vivant sine scandalo, & errore, & ne ab Ordinariis molestantur. Porrò plures congregationes monachales uti, & Canonicorum regularium distinctis eorum habitibus, & temporibus institutas enumerat Barbol. *ad h. t. in principio.*

Quest. 907. Num Ordo aliquis collectivè, seu simul totus ad alium ordinem, vel conventus ad alium conventum transire possit?

Resp. Tamen si concedatur singulis in particulari personis licentia generalis transeundi ad alium Ordinem approbatum, juxta dicta supra, non tamen sine licentia sedis Apostolicæ concessum toti Ordini se suæque transferre ad alium Ordinem, aut conventum prout deciditur *c. ult. §. fin. h. t. in 6.* sicut enim solus Papa potest novum Ordinem, seu religionem approbare, sic etiam solus potest religionem approbatam infirmare, seu suppressere, qualiter per totalem translationem, & aggregationem unius Ordinis cum altero factam, ordo aggregatus, seu incorporatus in corpus, & naturam alterius Ordinis suppressitur, quod sine autoritate Papæ fieri nequit. ita Arg. *c. recolescentes §. ceterum h. t.* Fagn. *ibidem. n. 33. & 36.* Pirh. *h. t. n. 15.* Verùm aliud est de integro, seu toto ordine, & aliud de uno monasterio, seu conventu, quia aliàs non liceret etiam sine licentia Papæ unum monasterium unire, seu incorporate alteri Ordini, seu monasterio. quod dici non potest, cum integer conventus se ex toto transferre possit ad ordinem strictiorem saltem de licentia Ordinarii, saltem Episcopi, ut Argo. *cit. c. recolescentes.* Abbas *ibid. n. 2.* Pirh. *l. c.* Barbol. *ad c. 3. h. t. n. 6.* citatis Bonac. *de clausur. regul. q. 2. p. 9. §. 2. n. 5.* Sanch. *in præcep. Decal. Tom. 2. l. 6. c. 7. n. 7. &c.* contra Fagn. *l. c. n. 24.* etiam ad talem translationem requirentem sedis Apostolicæ autoritatem. De cætero si regula Ordinis negligentia superiorum sit laxata, & disciplina collapsa, posse superiores instituire reformationem, & ad primum rigorem, & severitatem ob-

servandam compellere omnes professos, eosque teneri se accommodare regulæ reformatæ; quia non consuetudinem, quæ forte in ingressu eorum viguit, sed regulam, ad quam se astrinxerunt, scientes, vel scire debentes vivendi normam subinde mutari, adeoque censendos esse proficundo se obligasse saltem tacitè ad reformationem, majorémque illam auctoritatem, si ex causa contingat illam induci. docent Innoc. *in c. 9. de regular. V. austeritatem.* Abb. *in c. 3. de appellat. n. 4.* Zoëf. *ad Decretal. h. t. n. 9.* Fagn. *l. c. n. 5.* (ubi dicit totam securam, imò S. Congregat. Concilii hanc sententiam veram, & communem approbasse) & alii quos citat, & sequitur Pirh. *h. t. n. 14.* idque à fortiore procedere, si ad talem reformationem concurrat auctoritas Pontificis, qui tamen sicut strictiorem, quàm regula requirit, vitam inducere, sic etiam potest primævam regulæ asperitatem relaxare, & mitigare. ut Arg. *cit. c. recolescentes.* Fagn. *ibidem n. 8.* Pirh. *cit. n. 14. in fine.* Et si professus quispiam impotens ad servandam regulam reformatam, posse eum eo dispensari, ut transeat ad Ordinem minus rigidum, ut Innoc. *l. c.*

Quest. 908. An pro susceptione alicujus ad religionem accipi quid possit, & quo numero recipi possint persone ad monasteria?

Resp. Ad primum: pro receptione alicujus ad statum religiosum, etiam ad probationem, aut professionem in eo tanquam pretium non licet accipere quicquam; quin &, cum status religiosus sit quid spirituale, simoniacum est contra jus divinum, pro illo dare vel accipere temporale quid & pretio æstimabile. non tamen per se & ex natura rei illicitum accipere vel exigere quid pro sustentatione personæ, quæ ad statum religiosum suscipitur. imò id concessum, si monasterium sit inops, & regula ordinis permittat vel consuetudine diuturna id inductum, ut contingit in monasteriis monialium. Si verò monasterium dives, habeatque ad religiosos alendos redditus sufficientes, videri esse simoniam juris ecclesiastici ob prohibitionem Ecclesiæ præcipientis eos recipi gratis. Arg. *c. veniens. c. dilectus. c. quoniam. de simon.* tradunt Suar. *Tom. de relig. l. 4. d. 39. Simon. c. 17. n. 4. Less. l. 2. c. 35. an. 68.* Laym. *l. 4. tr. 10. c. ult. n. 39.* apud Pirh. *h. t. n. 4.* iis consentientem.

Resp. Ad secundum: in monasteriis & domibus tam virorum, quàm mulierum, sive bona immobilia possideant, sive non, is tantum numerus constituendus, ac posterum conservandus, qui vel ex redditibus propriis monasteriorum, vel ex conductis elemosynis commodè sustentari possit. ita expresse statuit Tridentinum *sess. 25. c. 3. de regular.* is autem non commodè vivere, seu sustentari dicitur, qui non potest sustentari spectatâ consuetudine religionis, qualitate & statu personæ, etsi non cogatur mendicare, nec patiatur defectum necessarium alimentorum, ut cum Glos. *in c. 1. §. Lane. h. t. in 6. V. absque penuria.* Pirh. *h. t. n. 29.* de monialibus verò *in cit. §. sanè* statuitur & distictè prohibetur, ne in monasteriis ordinum non mendicantium (qui nimirum bona immobilia possident) plures recipiantur sorores, quàm quot ex bonis seu proventibus earundem absque pecunia sustentari possunt. is autem, ut eadem Glos. cum penuria vivit seu sustentatur, qui patitur defectum necessarium alimentorum, ideoque mendicare cogitur. Unde pater, si ultra numerum monialium, quæ ali